

Dt 30,15-20

Život a smrt

1. čtení:

kázání: Dt 30,15-20 ... Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo ...

Bratři a sestry,

asi jste si za ty roky, co se tu i jinde scházíme, všimli, že jste si nevybrali toho nejinteligentnějšího faráře. Je to tak. Vždyť nemá ani doktorát. A tou vysokou školou farářů prolezl s odřenýma ušima, spíš z milosti než pro nějaké hluboké intelektuální schopnosti. No, já si to uvědomuju taky. A hodně právě na tom, jak mě pořád a pořád dokola překvapují ty vlastně úplně jiné věci. Jako je třeba ten dnešní text z Bible. To je přece jasný. Píše se tam, v té naší Bibli, že je tu dobro a zlo a že dobro vede k životu a zlo ke smrti. No, to by dalo dohromady i tříletý dítě, že jo. A kdyby náhodou ne, je tam ještě takové popostrčení pro ty z nás, kterým teda fakt nebylo dáno: *Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život.* To je možná už fakt příliš. Jestli je tady dobro, tedy život a zlo, tedy smrt, no tak co si asi vyberete? To už nás, dokonce i mě možná Pán Bůh fakt podceňuje. To je přece jasný, že všichni chceme dobro a život. No, vidíte. A mě to vůbec tak jasný nepřijde. Protože jestli to je tak jasný, proč tak často volíme právě to, co je špatné? Tak prosím za prominutí, že se tu budu dnes rozpovídat o tak jasných věcech.

To první, co si musím pořád dokola opakovat, když otevřu Bibli a chci z ní něco vyčíst i pro sebe a pro svůj život, je: Kdo komu a kdy to píše nebo říká. Abych třeba nečetl nějaké rady pro chovatele dobytka a nechtěl to používat při výchově dětí. Takže komu a za jakých okolností je tohle řečeno? Říká to Mojžíš ale na Boží popud Izraelcům. Izraelci mají za sebou to 40ti leté putování pouští k zemi zaslíbené a těsně před vstupem mají slyšet tohle. Takže, jsou to slova pro věřící lidi. Pro tehdejší církve, pro ty, kteří toho s Bohem zažili už dost. To mě skoro vždycky překvapí. Vlastně celá Bible je psaná pro věřící. Až mě napadá: Proč vlastně? Jestli už jsou věřící, jsou v církvi, tak proč jim (nám) Bůh toho ještě tolik říká? Vždyť ti už jsou v církvi, už jsou jeho. Už si je ulovil. Neměl by spíš víc promlouvat k těm ostatním, který chce taky získat? A nebo, při pohledu zevnitř: Pane Bože, co nám chceš ještě povídat? Vždyť my chodíme do kostela už nějaký ten pátek. My už přeci víme. My už jsme za vodou. No, to byli právě Ti Izraelci taky, doslova. Přešli dokonce moře, suchou nohou, už jsou za vodou. A ono ejhle, ta voda je právě před vámi. To je možná první *ponaučení(?)* z toho dnešního čtení. Jestli ses vydal na cestu víry, na cestu s Pánem Bohem, věz, že ta voda je pořád před Tebou. A místy bude dost hluboká a pěkně chladná. Tak jen si nech poradit. I když chodíš do kostela už 40 let.

Je to tedy psáno pro církve, pro věřící, kteří už toho mají dost za sebou. Máme tedy naději, že i nás se ta slova můžou týkat. Teď tedy, co se to tam vlastně říká. **Předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo;** Jenom na vysvětlenou, tahle slova jsou vlastně až závěr celé 5. knihy Mojžíšovy. A celá ta kniha je vlastně o tom, že když izraelci přijdou do té slíbené země, můžou si znovu vybrat, jestli chtějí být Božím lidem. Jestli chtějí dál důvěřovat Pánu Bohu a nést tak na sobě jeho jméno. A je to vlastně taková nabídka smlouvy mezi Bohem a Izraelci. Že totiž jestli jo, tak že to bude mít ale pravidla. Že musí zůstat Pánu Bohu věrní, nezkoušet to s žádnýma jinýma bohama. A chovat se jedn k druhému v té zemi s láskou. A když tohle budou dodržovat, bude to pro ně skvělá země a skvělý život. Ale když ne, ta země se jim stane prokletím a žít v ní nepůjde. A je tam barvitě vyjmenována spousta věcí, které se v tom kterém případě budou dít. Takže dobro a tedy život a zlo, tedy smrt. A další otázka. Proč? Proč tam musí být ta druhá možnost? Proč to nejde tak, že v té nabídce bude jenom to dobro? Proč tam musí být i ta možnost zla a tedy smrti? Asi to souvisí s tím, že jsme lidé, že prostě máme možnost volby. A Pánu Bohu je tahle možnost natolik důležitá, natolik svatá, že riskuje i to, že si holt někdo vybere to špatné. Ale pozor, i to rozhodnutí je pro Boha důležité. Bůh bere vážně naše rozhodnutí.

Takže dobro nebo zlo, život nebo smrt. A nebylo by něco mezi tím? Nějaká zlatá střední cesta? Nebo prostě někudy jinudy? Vážně to musí být takhle rozdělené, takhle závažné? Takhle černobílé? Nešlo by žít tak nějak mimo dobro a zlo? A není většina našeho života právě takováhle? Jdu nakoupit, jedu do práce, něco tam dělám, jedu z práce, uklízím, koukám na televizi, jdu nakoupit, spím. Co má tohle společného s dobrem a zlem? A i v těch vážných důležitých věcech, není to spíš padesát odstínů šedi? Nebo spíš 500 000 odstínů šedi než černá a

bílá? Bůh říká, že ne. Nebo jinak. S Bohem to tak není. Pokud jsi vykročil na tu cestu s Bohem a rozhodl ses, že poneseš to Jeho méno, pak není. Ano, jde žít mimo dobro a zlo. Asi by to šlo žít jenom tím nákupem, cestou do práce, něco tam udělat, cesta z práce, televize, další nákup a pak spat. To asi může být mimo dobro a zlo. Ale je to život? Jestli řekls Bohu ano, pak řekls ano skutečnému životu, nebo skutečné smrti. Ne přežívání odnikud nikam.

Stejně tak to Dobro a zlo. Jestli řekls Bohu ano, pak říkáš ano i tomu že tu je dobro a zlo. A že je mezi tím rozdíl. Ale pak řekni sbohem i té možnosti žít jen tak, nákup, práce, nákup, televize a spát. A v sobotu a v neděli víc televize a nákupů, protože se nemusí do práce. Ono totiž to dobro, o kterém Bůh mluví, má takový háček. Je to vždycky dobro k někomu. K Bohu a k druhému člověku. A vlastně vždycky obojí zároveň. Takže jestli věříš na dobro a na zlo, nevystačíš si s tím obyčejným životem, který přece nikomu nic špatného nedělá. Jestli nemyslíš na druhého, už to není dobro. Nejde být dobrý sám v sobě. A přitom nevnímat druhého. Takový ten slušný člověk, který si hledí svého, nikomu nic zlého nedělá? A slušně pozdraví. No taky nikomu nic dobrého nedělá. Takovýhle slušný člověk není v Božích očích ten dobrý. Ten, který směřuje k dobru. Ten, který směřuje k životu. Skutečný život nemůžeš žít sám v sobě pro sebe.

Omlouvám se, že se teď pokusím o hlubší myšlenku. Určitě už ji někdo řekl tisíckrát přede mnou ale při tomhle mě napadla. Ono to není tak, že absence zla je dobro. Ono je to přesně naopak. Absence dobra je zlo. Ani tak, že tam, kde není skutečná smrt, je život. Přesně naopak. Tam, kde není skutečný život, je vlastně smrt.

No, podle tohotole, ti, kteří řekli Pánu Bohu Ano, kteří chtějí žít tím životem s Bohem a nést Jeho jméno a věřit na to, že tu je dobro a zlo a že je mezi tím rozdíl, můžeme takovým lidem říkat i křesťani, ne že by to byli pouze křesťani, ale ti to mají být určitě, pak taková lidé, my, vlastně máme být odborníky na život. Na ten skutečný život. Význam slova křesťan má být ten, který ví, kde je skutečný život. A v tom lepším případě, pokud to bere vážně, ho taky umí. Nebo se ho učí. Umí, učí se skutečný život. Slyšel jsem k tomu takové hezké přirovnání. Česká filharmonie. Co vás napadne, když se řekne Česká filharmonie? No to sou ti, co umí fakt dobře hrát. No a taky občas mají nějaký ten průšvih. Něco bylo s tím ředitelem a myslím, že se tam ztratili i nějaký peníze. Mají svoje problémy, chyby. Ale umí fakt dobře hrát. Kdyby tak něco podobného platilo o nás o křesťanech. To jsou ti, co fakt umí žít. Jasně, mají svoje problémy a chyby, ty restituce a někteří faráři a někteří věřící, no, škoda slov. Mají svoje problémy a svoje chyby. Ale fakt umí žít. Protože se znají s tím, který vymyslel život. A řekli mu to svoje Ano.

Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život. Tak a je to jasné. Víte, co je zvláštní? Že celý zbytek Starého zákona je o tom, jak si pořád dokola volili to zlo. Biblická historie Božího lidu tak, jak je posaná v bibli, to je vlastně skoro pořád o tom, že si volili to zlo. A o tom, že je Bůh nezničil. Ano, museli si to vyžrat. A někdy hodně. Ale jak se píše v té smlouvě: **Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho živi v zemi, kam přecházíš přes Jordán, abys ji obsadil.** To se nestalo. Bůh tu odvrácenou stranu smlouvy nedodržel. Namísto toho jíím pokaždé znovu a znovu dával tu možnost: **Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo.**

To je na té cestě s Bohem možná to nejdůležitější. Ať už jsi to pokazil jakkoli, jakkoli. Nejspíš si to taky nějak vyžereš. Ale pokaždé znovu tady bude Bůh a bude ti říkat: Tak znovu, od začátku: **Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo.**

Amen